

Skarga wniesiona w dniu 25 sierpnia 2005 — AstraZeneca przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**(Sprawa T-321/05)**

(2005/C 271/47)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: AstraZeneca AB (Sodertalje, Szwecja) i AstraZeneca plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo) [Przedstawiciele: M. Brealey, QC, M. Hoskins, barrister i F. Murphy, solicitor]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 15 czerwca 2005 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 82 Traktatu WE oraz art. 54 porozumienia EOG (sprawa nr COMP.A..37.507/F3 — AstraZeneca
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonej decyzji Komisja nałożyła na skarżące grzywnę w wysokości 46 milionów EUR, a ponadto na pierwszą z nich — grzywnę dodatkową w wysokości 14 milionów EUR, za naruszenie art. 82 WE oraz art. 54 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Komisja stwierdziła, że począwszy od 1993 r. skarżące świadomie składały przed rzecznikami patentowymi, sądami krajowymi i urzędami patentowymi niezgodne z prawdą oświadczenia mające na celu uzyskanie dla swego towaru opatentowanego jako „omeprazol” — zawartej w produkowanym przez nie produkcie leczniczym Losec substancji czynnej, dodatkowych świadectw ochronnych, do których — jak same wiedziały — nie były one uprawnione. Komisja stwierdziła ponadto, że w latach 1998 i 1999 skarżące stosowały strategię wybiórczego wycofywania produkowanych przez nie kapsułek Losec, zastępując je tabletkami Losec i składając wnioski o cofnięcie zezwoleń na wprowadzenie kapsułek do obrotu w Danii, Norwegii i Szwecji. W decyzji stwierdzono, że obydwa te naruszenia popełniono z zamiarem stanowiącego nadużycie ograniczenia konkurencji ze strony produktów leczniczych tzw. generycznych oraz przywozu równoległego.

Skarżące opierają swe zarzuty wobec decyzji Komisji na różnego rodzaju podstawach. W pierwszej kolejności podnoszą one, że Komisja niesłusznie określiła rozpatrywany rynek jako ograniczający się do inhibitorów pompy protonowej, stosowanych w przypadku schorzeń związanych z nadkwaśnością przewodu pokarmowego i wyłączając z niego antagonistów receptorów histaminowych. Ma to także wpływ to także na dokonaną przez Komisję ocenę w przedmiocie pozycji dominującej, skoro, zdaniem skarżących, w zaskarżonej decyzji nie przeanalizowano, czy skarżące zajmowałyby nadal pozycję

dominującą, gdyby rozpatrywany rynek obejmował antagonistów receptorów histaminowych.

Ponadto stwierdzeniom Komisji, że doszło do naruszeń, spółki skarżące przeciwstawiają zarzuty natury prawnej i faktycznej. Jeśli chodzi o zarzucane niezgodne z prawdą oświadczenia w przedmiocie patentów, skarżące twierdzą, że takich wprowadzających w błąd oświadczeń, złożonych w ramach wniosku o przyznanie prawa własności intelektualnej, nie można uznać za nadużycie w sensie prawnym, dopóki uzyskane wskutek oszustwa uprawnienia nie zostaną wykorzystane lub nie będą mogły zostać wykorzystane. Twierdzą one ponadto, że prawidłowo interpretowany art. 82 WE nie nakłada na nie obowiązku dalszego posiadania zezwolenia na wprowadzanie do obrotu towaru, którego już nie sprzedają z tego tylko względu, iż umożliwiłoby to łatwiejszą konkurencję ze strony produktów leczniczych tzw. generycznych oraz importerów równoległych.

Skarżące podważają także ustalenia faktyczne Komisji dotyczące obu naruszeń. Twierdzą one, że Komisja nie przedstawiła dowodów potwierdzających w sposób prawnie skuteczny zarzucane nadużycie praw własności intelektualnej oraz że nie istniała ponadto żadna strategia wybiórczego zastępowania kapsułek Losec tabletkami oraz wycofywania zezwoleń na wprowadzenie kapsułek do obrotu.

Skarga wniesiona w dniu 25 sierpnia 2005 r. — Estonia przeciwko Komisji**(Sprawa T-324/05)**

(2005/C 271/48)

*Język postępowania: estoński***Strony**

Strona skarżąca: Republika Estonii [Przedstawiciel: Lembit Uibo, pełnomocnik rządu]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 832/2005 (Dz.U. L 138 z 1.6.2005, str. 3)

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (WE) z dnia 31 maja 2005 r. w sprawie określenia nadwyżkowych ilości cukru, izoglukozy i fruktozy dla Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (¹).

Skarżąca podnosi następujące argumenty:

- Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych przy wydaniu rozporządzenia WE nr 832/2005, naruszenie zasady kolegialności, ponieważ do członka Komisji Fischera Boela zwrócono się o ustalenie przed wydaniem rozporządzenia ilości cukru, która miała zostać wyeliminowana z rynku.
- Odnośnie do rozporządzeń wykonawczych do Traktatu WE niezgodność rozporządzenia WE nr 832/2005 z rozporządzeniem WE nr 60/2004, który stanowi jego podstawę prawną, ponieważ:
 - a) rozporządzenie (WE) nr 832/2005 jest sprzeczne z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 60/2004, ponieważ przy określeniu nadwyżkowych ilości cukru uwzględnia ilości cukru składowane w gospodarstwach domowych;
 - b) Komisja niezgodnie z art. 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 60/2004 nie wzięła pod uwagę szczególnych okoliczności, w których w Estonii powstały zapasy.
- Naruszenie obowiązku uzasadnienia, o którym mowa w art. 253 WE, ponieważ nie ma w rozporządzeniu nr 832/2005 uzasadnienia, dlaczego zapasy cukru w gospodarstwach domowych zostały zaliczone do nadwyżkowych ilości cukru oraz dlaczego okoliczności, w których powstały zapasy nie zostały uwzględnione.
- Naruszenie zasady dobrej administracji, ponieważ Komisja przy wydaniu rozporządzenia (WE) nr 832/2005 nie uwzględniła szczególnych okoliczności, w których w Estonii powstały zapasy, między innymi przyczynienia się Unii Europejskiej do zwiększenia importu cukru.
- Naruszenie zasady dobrej wiary, ponieważ nie podjęte zostały żadne środki, aby zapobiec zwiększeniu eksportu z Unii Europejskiej do Estonii, natomiast podjęte zostały środki przeciwko środkom zaradczym Estonii.
- Naruszenie zasady niedyskryminacji, ponieważ wskutek określenia nadwyżek cukru zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 832/2005 Estonia znalazła się w gorszej sytuacji w porównaniu z tzw. starymi Państwami Członkowskimi, a ewentualne środki wykonawcze do rozporządzenia (WE) nr 832/2005 skutkowałyby dyskryminacją estońskich przedsiębiorstw i gospodarstw domowych w porównaniu z odpowiednimi grupami lub przedsiębiorstwami w starych Państwach Członkowskich.
- Naruszenie praw własności przedsiębiorstw lub gospodarstw domowych, ponieważ ewentualne środki wykonawcze do rozporządzenia (WE) nr 832/2005 nakładałyby na nie ograniczenia, co nie byłoby usprawiedliwione uzasadnionymi celami i stanowiłoby nieproporcjonalną ingerencję w ich prawa.
- Naruszenie zasady proporcjonalności, ponieważ wynikające z rozporządzenia (WE) nr 832/2005 zobowiązanie do

wyeliminowania z rynku ilości cukru, odpowiadającej ilości cukru zgromadzonego w gospodarstwach domowych, nie służy żadnemu prawnie uzasadnionemu celowi i stanowi nieproporcjonalną ingerencję w ich prawa.

(¹) Dz.U. L 138 z 1.06.2005, str. 3.

Skarga wniesiona w dniu 8 września 2005 r. — Królestwo Hiszpanii/ Komisja Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-341/05)

(2005/C 271/49)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii [Przedstawiciel: Juan Manuel Rodríguez Cárcamo, abogado del Estado]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności zaliczenia Ceuty i Melilli do kategorii L 01 załącznika do rozporządzenia Komisji (WE) nr 909/2005 z dnia 16 czerwca 2005 r. ustalającego refundacje wywozowe w sektorze mleka i przetworów mlecznych.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga skierowana jest przeciwko rozporządzeniu Komisji (WE) nr 909/2005 z dnia 16 czerwca 2005 r. ustalającemu refundacje wywozowe w sektorze mleka i przetworów mlecznych (¹) w zakresie, w jakim wyklucza się w nim Ceutę i Melillę z kategorii miejsc przeznaczenia, dla których przysługują refundacje wywozowe dla przetworów mlecznych w ogóle. Wykluczenie to ma w zamyśle położyć kres pewnym nieprawidłowym działaniom handlowym, polegającym na wywozie na te dwa obszary określonych produktów, pobieraniu za nie odpowiednich refundacji wywozowych, a następnie ich przetwarzaniu i przywozie z powrotem na obszar Wspólnoty, bez ponoszenia przy tym opłat celnych.